

Sygn. akt II CNP 79/07

POSTANOWIENIE

Dnia 26 czerwca 2007 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

Prezes SN Tadeusz Ereciński

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 26 czerwca 2007 r.,
skargi M. D. i in. ,
o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego postanowienia Sądu
Okręgowego w Ł.z dnia 4 lutego 2005 r., sygn. akt X Gz .../05,
wydanego w sprawie ze sprzeciwu Banku [...] od listy wierzytelności ustalonej
postanowieniem sędziego komisarza z dnia 15 lipca 2004r., w postępowaniu
upadłościowym przedsiębiorców P. C. i J. D. - Przedsiębiorstwo "G."
z udziałem wierzycieli [...],

odrzuca skargę.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 4 lutego 2005 r. Sąd Okręgowy w Ł. wierzytelności
objęte listą wierzytelności ustaloną postanowieniem sędziego-komisarza,

przysługujące m.in. skarżącym wierzycielom zaliczył w miejsce dotychczasowej kategorii drugiej zaspokożenia do kategorii szóstej

W skardze o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia skarżący, podnieśli, że postanowienie jest niezgodne z art. 165 § 1, art. 162 § 3 Prawa upadłościowego, art. 126 w zw. z art. 130 k.p.c. i art. 68 i 162 Prawa upadłościowego, art. 328 § 2 k.p.c., art. 410 k.p.c., art. 365 § 1 k.p.c., art. 494 k.c. w zw. z art. 40 Prawa upadłościowego, art. 204 § 1 pkt 2 Prawa upadłościowego i wnosili o stwierdzenie jego niezgodności z prawem.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 424⁶ § 1 k.p.c. skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia wnosi się do sądu, który wydał zaskarżone orzeczenie, w terminie dwóch lat od dnia jego uprawomocnienia się.

Strona powodowa wniosła skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia dnia 2 marca 2007 r., a więc po upływie terminu określonego w art. 424⁶ § 1 k.p.c. Postanowienie stało się bowiem prawomocne z dniem jego wydania, a więc dnia 4 lutego 2005 r., a nie dnia 4 marca 2005 r., kiedy zostało doręczone skarżącym. Nie ma tu znaczenia okoliczność, że postanowienie to zostało wydane na posiedzeniu niejawnym. Zgodnie bowiem z art. 363 § 1 k.p.c., orzeczenie sądu staje się prawomocne, jeżeli nie przysługuje co do niego środek odwoławczy lub inny środek zaskarżenia, żaden zaś przepis ustawy nie wiąże prawomocności orzeczenia z jego doręczeniem (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 25 czerwca 2007 r., II CNP 69/07 i II CNP 77/07 oraz z dnia 28 czerwca 2007 r., II CNP 82/87 i II CNP 82/87)

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł jak w postanowieniu (art. 424⁸ § 1 k.p.c.).